

تسلیم در برابر کمبودهای اخلاقی

در قدم هفتم، ما تسلیم خود را عمیق‌تر می‌نماییم. کاری را که در قدم یک با تشخیص اعتیادمان شروع کردیم، با تشخیص کمبودهایی که اعتیاد ما به همراه دارد کامل‌تر می‌شود. **راهنمای کارکرد قدم، قدم هفت، "اصول روحانی"**

قدم‌ها برای یک منظور به ترتیب آورده شده‌اند. هر یک از آنها ما را برای قدم بعدی آماده می‌کند. هنگامی که در قدم یک تسلیم می‌شویم، در واقع اقرار می‌کنیم که روش ما تا بدین جا برای مان کار نکرده است. برخی از اعضا این را در حد یک اقرار ساده خلاصه می‌کنند: "من به چیزی متفاوت نیاز دارم." به هر حال این اقرار، دری را بر روی ما می‌گشاید تا به نیاز خود برای برگشت سلامت عقل در قدم دو و تصمیم‌گیری در قدم سه پی ببریم. با انجام این سه قدم ما کمی بیشتر تسلیم می‌شویم و در ازای آن، امید به دست می‌آوریم و از طعم آزادی لذت می‌بریم.

وقتی به قدم شش و هفت می‌رسیم، تسلیم، معنای جدیدی به خود می‌گیرد. درست است که ما از برخی کمبودهای خود به ستوه آمده بودیم اما بقیه نواقص ما هنوز برای مان کار می‌کنند. ما حتی به یک یا دو نقصی که معرف ما بودند، علاقه داشتیم. همچنان نواقص دیگرمان باعث احساس امنیت ما می‌شدند و ما حتی ممکن است برای بقای خودمان در همان جایگاه به بعضی از این کمبودها ارزش و بها بدهیم. برای آمادگی کامل جهت رها کردن همه نواقص مان، از خود می‌پرسیم: "آیا در روش جدید زندگی ما، این نواقص هنوز کارآیی دارند؟ زندگی ما بدون آنها به چه شکلی خواهد شد؟ همیشه جواب یک چیز است، کمی رهاتر."

ما با فروتنی کمبودهای خود را به نیروی برتر سپرده و از او می‌خواهیم تا آنها را برطرف کند. بیش از یک راهنما، به این موضوع اشاره کرده است که "قدم هفت نمی‌گوید که ما از این پس بدون این کمبودها به خوبی و خوشی به زندگی ادامه خواهیم داد." در عوض تسلیم در قدم هفت، برای ما رهنمودی می‌شود تا برخی اقدامات لازم را به انجام برسانیم. برخی از ما متوجه می‌شویم که پیشنهادات راهنماهای خود، دوستان مورد اعتماد و شهود درونی مان را بیشتر پذیرا شده‌ایم. وقتی احساسی به سراغ ما می‌آید که نیاز به رفتار از روی نواقص خود داریم، تلاش می‌کنیم تا به جای آن، واکنشی روحانی داشته باشیم. ما بارها و بارها تسلیم می‌شویم و تعهد خود برای زندگی بر اساس اصول روحانی را عمیق‌تر می‌کنیم و هنگام مواجهه با غرایز بد خود، از این اصول استفاده می‌کنیم.

هرگاه نیاز به استفاده از کمبودهایمان را احساس می‌کنم،

وقت آن است تا بار دیگر تسلیم شوم.

هدایای این تسلیم هر روز در دسترس من قرار دارند.